

Innhold

Takk	9
Forord	11
Prolog: Fatimas dilemma	15
SPØRSMÅL 1: Hva er forskjellene mellom islam og kristendommen?	21
Del 1: Sharia eller evangeliet?	
To forskjellige løsninger	25
1. Veien til Livet	26
2. Sammenligning av sharia og evangeliet	29
3. Behovet for nåde	35
4. Diagnose og behandlingen	41
Del 2: <i>Tawhid</i> eller treenighet?	
To forskjellige guder	45
5. Den islamske inkvisisjonen	46
6. Sammenligning av <i>tawhid</i> og treenigheten	51
7. En sammensatt Gud?	61
8. Tilber muslimer og kristne samme Gud?	67

Del 3: Muhammad eller Jesus?

To forskjellige grunnleggere	71
9. Kirkemøtet i Nikea	72
10. Sammenligning av budbringeren og Messias	78
11. Hvordan kan Jesus være både Gud og menneske? ...	87
12. Libyas beste venn	93

Del 4: Koranen eller Bibelen?

To forskjellige skrifter	99
13. Brenne Skriften	100
14. Sammenligning av Koranen og Bibelen	105
15. Er tekstene pålitelige?	114
16. Den første koranbrenningen	121

Del 5: Jihad eller korstogene?

To forskjellige hellige kriger	125
17. Det første korstog	126
18. Sammenligning av grunnleggerens tradisjoner	136
19. Er kristendommen en fredens religion?	144
20. Jesus versus jihad	150

SPØRSMÅL 2: Kan vi vite om islam eller kristendommen er sanne?

.....	153
--------------	------------

Del 6: Døde Jesus på korset? .....

.....	163
21. Det som taler for: Kildene samstemmer	164
22. Islams respons: Det ble sørget for at det virket slik ..	173
23. En vurdering av den islamske responsen: Koranen og den historiske Jesus	177
24. Konklusjon: Jesus døde på korset	185

Del 7: Sto Jesus opp fra de døde?	187
25. Et forsvar for kristendommen: Den beste 188 forklaringen av fakta	188
25. Responsen: Alt er Paulus' feil	198
27. En vurdering av den islamske responsen: Paulus og disiplene i rett perspektiv	201
28. Konklusjon: Jesus sto opp fra de døde	210
Del 8: Påsto Jesus at han var Gud?	213
29. Et forsvar for kristendommen: Jesus var alltid Gud .	214
30. Responsen: Sa Jesus virkelig «Jeg er Gud»?	225
31. Vurdering av den islamske responsen: Se på konteksten	229
32. Konklusjon: Jesus hevdet å være Gud	235
Midtveis oppsummering av spørsmål 2: Vurdering av forsvaret for kristendommen og islams anstrengelser for å forklare kristendommens opprinnelse	237
Del 9: Er Muhammad Guds profet?	243
33. Et forsvar for islam: Mønsteret som er forutsagt	244
34. Responsen: Ikke glem motbevisene	250
35. En vurdering av responsen: Hadith versus historien	260
36. Konklusjon: Dilemmaet med den historiske Muhammad	266
Del 10: Er Koranen Guds ord?	268
37. Et forsvar for Koranen: Det finnes ingen lignende bok	270
38. Responsen: På hvilken måte er det mirakuløst?	274
39. Vurdering av responsen: Hva slags bok er Koranen?	284
40. Konklusjon: Det finnes ingen god grunn til å tro at Koranen er Guds ord	288

Konklusjon av spørsmål 2: Islam eller kristendommen?	
Bevisene er klare	289
Konklusjon: Er sannheten verdt å dø for?	293
Noter	297

Takk

Et stort engasjement og talløse timer er blitt investert i denne boken. Jeg står i gjeld til Zondervan-teamet for deres oppmuntring, til tross for mange humper og svinger på veien. Jeg vil spesielt takke Madison Trammel for hans støtte, Jesse Hillmann for strategiske perspektiver, Brian Phipps for tålmodighet og Stan Gundry for at han mente denne boken faktisk lot seg virkeliggjøre. Takk også til Mark Sweeny for innsikt, klokskap og lojalt vennskap.

Jeg ønsker også å rette en takk til alle de menneskene som bidro til å gjøre boken bedre: Richard Zetter, Richard Shimack, Matthew Thomas, John Njoroge, Shawn Hart og Betsy Duncan. Og jeg vil takke kona mi, Michelle, for kjærlighet, støtte og oppmuntring til tross for alle de dagene jeg var hjemmefra for å skrive. Og takk til min lille, vakre datter Ayah, som ble født midt i dette prosjektet, og har fylt livet mitt med farge og glede.

Sist, men ikke minst, vil jeg takke Herren for at han har gitt meg den driv og de midler jeg trengte for å legge ned dette arbeidet. Jeg ber om at dette må bli til ære for Gud og hans folk. Amen.

Forord

Kjære leser

Takk for at du tar deg tid til å lese denne boken. For meg, og millioner av andre som meg, er temaet på disse sidene mye mer enn informasjon. Det representerer et dypt engasjement av hjertet og tanken i en søken etter den sanne Gud og det sanne liv. Det jeg deler er et sammendrag av femten års studier som har forandret livet mitt fullstendig.

Du har kanskje allerede lest fortellingen om min vei fra islam til kristendom, *Søkte Allah, fant Jesus*. Boken er kjernen i historien min, den forteller om relasjoner, følelser og mine åndelige kamper. *Bare én Gud. Allah eller Jesus?* er tankene bak historien, det vil si en nærmere granskning av islam og kristendommen og deres påstander. I denne boken håper jeg å vise at forskjellene mellom islam og kristendom har store konsekvenser, og at historiske bevis sterkt støtter de kristne påstandene.

«Gud», «Allah» og «Jahve»

Tittelen på denne boken trenger noe forklaring. Både islam og kristendommen er monoteistiske, det vil si de forkynner at det finnes kun én Gud. Men islam og kristendom har helt forskjellige oppfatninger om hvem Gud er: Allah eller Jesus.

Det er minst fire vanlige bruksmåter av det arabiske ordet *Allah*. Først og fremst blir det brukt til å referere til det muslimske

gudsbegrepet slik islam beskriver det. Dette burde ikke overraske noen. Den andre betydningen av ordet refererer generelt til «Gud». Akkurat som på norsk med ordet Gud, trenger ikke Allah implisere noen spesifikk religion. Men de to siste betydningene kan være litt mer overraskende: Mange arabisktalende kristne bruker *Allah* til å referere til den treenige kristne Gud, og noen kristne bruker begrepet om kun den første personen i treenigheten, Faderen.

For å komplisere det hele ytterligere, skiller ofte ikke kristne klart mellom personene i den treenige Gud. Dermed kan de forvirre sine muslimske venner ved for eksempel å si: «Jesus er Gud», og i neste åndedrag: «Jesus er Guds Sønn». Selv om begge uttrykkene teknisk sett er rett læremessig, skaper det forvirring når man skifter mellom betydninger av ordet *Gud*. De kristnes muslimske venner vil da kunne svare på dette ved å spørre: «Så, er Jesus sin egen sønn?» Og de vil ha god grunn til å be om en forklaring.

I denne boken vil jeg forsøke å være presis i hvordan jeg bruker disse ordene. Ordet *Allah* vil her referere spesifikt til den muslimske forståelsen av Gud. Ordet *Jahve* vil bli brukt når jeg ønsker å referere spesifikt til alle de tre personene i treenigheten. Og ordet *Gud* vil bli brukt når situasjonen krever en generell eller bevisst flertyding bruk. Ordene *Fader*, *Sønn* og *Ånd* vil brukes når det refereres til de spesifikke personene i treenigheten.

Til slutt: Hvis dette avsnittet er vanskelig å forstå, er jeg veldig glad for at du leser denne boken. Bruk gjerne litt ekstra tid på del 2.

Problemet med språket

En av de største utfordringene i religiøse samtaler er hvordan vi definerer ordene våre. Når noen personer sier «islam», mener de den religionen en muslimsk venn praktiserer. Men hva en venn praktiserer, kan være svært forskjellig fra det en imam i Saudi-Arabia praktiserer. Så hvordan kan vi vite hva som mest nøyaktig representerer islam? Det er mange grener og sekter som påstår at de følger islam, så hvordan kan vi vite om de virkelig er muslimer? Antar vi bare at alle som identifiserer seg som muslim, representerer islam? Og i så

tilfelle, hvordan takler vi påstander som at terrorgrupper som IS ikke representerer islam, når de selv hevder at de er muslimer?

Dette problemet er vanskeligere enn det ser ut til, men for at ikke begrepsbruken vår skal flyte helt ut, må vi i det minste antyde en definisjon. En religiøs gruppe bør defineres i lys av historien. Hva var det i dens egne tradisjonelle fortellinger som ga denne gruppen dens identitet og skilte den fra andre grupper da den oppsto? Når det gjelder muslimer, er det som definerer dem anerkjennelsen av Muhammad som profet, og ønsket om eksklusivt å følge hans lære som åpenbaringer fra Allah. I denne boken vil vi anse alle som gjør dette, som muslimer. Vi vil se på islam som Muhammads lære i den tidlige perioden da islams identitet ble formet.

Ved å bruke samme resonnement skilte kristnes identitet seg fra sin gresk-romerske omverden ved troen på den jødiske bibels Gud. Samtidig skilte de kristne seg fra andre jøder fordi de på bakgrunn av Jesu oppstandelse trodde at Jesus selv var den jødiske bibels Gud, i det minste på en måte. Dermed vil jeg anse dem som holder fast på den jødiske bibels monoteisme, og samtidig følger den guddommelige, oppstandne Jesus, som kristne. Kristendommen består altså av Jesu lære, slik den ble forstått i den første perioden da den ble formet.

Noen siste tanker og en avsluttende bønn

Denne boken har jeg drømt om å skrive i omtrent ti år. Jeg har møtt tusenvis av mennesker som desperat søker Gud, og er fanget av polemikken mellom islam og kristendom. Jeg hevder ikke at jeg ikke er forutinntatt, men jeg har vært på begge sider av debatten, og vet hvor krevende det er å ta seg gjennom alle argumentene. Det er min bønn at denne boken vil nå mange søkende og lede dem fram til den ene sanne Gud. Hvis dette er deg, så vit at jeg har bedt for deg og felt tårer for deg, og at denne boken er skrevet for deg.

Hvis du først og fremst leser for å lære, og ikke fordi du står i en personlig kamp, så ber jeg deg om å stoppe litt opp og be for dem som rives mellom islam og kristendom og strekker seg etter å kjenne

Gud. Be om at han vil møte dem, og at Gud vil utruste deg til å ta del i deres reise.

Nå vender jeg min bønn til Jahve, universets Gud, som er i stand til å gjøre uendelig mye mer enn hva vi alle kan be om eller forestille oss. Jeg overgir denne boken til deg, Herre, så du kan bli kjent og æret. Jeg ber om at du vil redde liv og forvandle denne verden. Må mange få frelsende kunnskap om deg og en relasjon som fyller ditt og deres hjerte med glede. Jeg ber i Jesu navn. Amen.

PROLOG

Fatimas dilemma

«OMVEND DEG! Ellers er det blasfemi!»

Broren hennes hadde rast fra seg; ordene hans ga ennå gjenklang i Fatimas hode. *Omvend deg! Ellers er det blasfemi!* Det var en trussel: Straffen for blasfemi var døden. Hadde hun virkelig bedrevet blasfemi? Hun hadde ikke ment det. Det hadde vært en hissig krangel, og noen ord ramlet uheldigvis ut av henne ... men hva nå? Hvordan kunne dette ha skjedd? Hun slet med å tenke klart. Hele livet hennes sto på spill.

Fatima løftet ansiktet fra hendene og gløttet bort på pc-en. Det var der hun hadde delt sine mest private tanker og indre kamper. Her hadde hun kunnet diskutere nye tanker og dele meningene sine med lyttende ører. Pc-en var vinduet hennes til venner og frihet.

Men i dag hadde den bedratt henne. Derfor hadde hun nå vært innelåst på rommet sitt i flere timer og fryktet for sitt liv. Broren kunne komme tilbake når som helst, og med mindre hun angret, kunne det bety slutten. Hun måtte tenke. Hun måtte tenke fort og klart.

Til tross for sviket var datamaskinen likevel hennes eneste mulighet. Som så mange ganger før, vendte hun seg til den bærbare pc-en for å få fart på tankene. Hun logget inn på et arabisk forum og begynte å poste.

Tid: 05:15, 24. juli, 2008

Forfatter: Rania

Hun hadde logget inn som «Rania» i flere år, så forumet kjente henne godt. De visste at hun egentlig var tjueseks år gamle Sara Fatima al-Mutairi, en livlig ung dame, en lidenskapelig lærer, en patriotisk saudiaraber og en ny konvertitt til kristendommen.

Fatima var født i provinsen Qasim. Familien tilhørte en fornem beduinastamme og oppdro henne som muslim i henhold til tradisjonen. Moren, som ønsket at datteren skulle bli en from troende, hadde sendt henne til koranskole allerede fra ung alder, og Fatima begynte tidlig å ta troen svært seriøst. Hun startet med å lære seg Koranen, samvittighetsfullt dekke til håret med *hijab* og til og med faste to ganger i uken. Hun begynte å overgå sin egen familie i religiøs iver, holdt seg unna tv og sekulær musikk og lot til slutt trosutøvelsen gå foran venner.

Fatimas mor ble bekymret. Hun ville gjerne ha en troende datter, men ikke en fanatiker. Dette var ikke den islam moren kjente. Angrende tok hun Fatima ut av koranskolen og registrerte henne i det statlige systemet.

I årene som fulgte normaliserte Fatimas liv seg, selv om hun fortsatt brant for islam. Hun engasjerte seg i debatter med agnostikere og frafalne på nettet og forsvarte sin elskede profet og religion fra deres angrep. Gjennom disse dialogene satte hun seg grundig inn i islams historie og teologi. Hun følte seg sikker på at barnetroen hennes ville stå sin prøve, men i løpet av debattene oppdaget hun til sin store fortvilelse at hun ikke lenger kunne følge islam. Hun sluttet å spise i flere dager, gikk inn i en depresjon og ble ateist.

Men noe sa henne at det ikke var svaret. Hun begynte på ny å søke Gud, denne gangen ropte hun på hans hjelp. Det var da hun kom over evangeliene, spesielt Matteusevangeliet. Det fengslet henne. Hun leste det fire ganger, og ble ikke minst rørt av Bergprekenen. Etter flere måneder med grundig overveielse tok hun imot evangeliet. Det kristne miljøet hun hadde koblet seg til, rådet henne

til å holde sin nye tro hemmelig, siden det å forlate islam medfører dødsstraff i Saudi-Arabia. Dette var vanskelig for den lidenskapelige og utadvendte Fatima, men hun klarte likevel å holde omvendelsen skjult. De private tankene luftet hun kun for pc-en og i samtaler med sitt kristne fellesskap på nettet.

Det var til dette fellesskapet hun nå vendte seg i sitt kritiske, desperate øyeblikk. Etter å ha tenkt seg litt om skrev hun tittelen på innlegget, og fortsatte:

Tid: 05:15, 24. juli, 2008

Forfatter: Rania

Tittel: Jeg er i store vanskeligheter

Tekst: Fred være over vår Herre og vår Gud og Jesus, Messias.

Jeg er i store vanskeligheter. Familien min har begynt å tvile på meg etter at jeg diskuterte religion med moren og broren min i kveld ...

Broren hennes. Det var ikke nødvendig for Fatima å forklare for forumet hvor farlig en krangel med ham kunne bli. Fatimas bror hadde en lignende oppvekst i den samme familien, men hans historie hadde tatt en helt annen retning. Hans lidenskapelige interesse for islam hadde bare vokst siden barndommen. Han var blitt en fanatiker. Til slutt hadde han engasjert seg i Kommisjonen for dydens fremme og lastenes forebygging, Saudi-Arabias religiøse politi, dedikert til å håndheve en streng versjon av islam blant landets innbyggere. Selv om mange muslimer har problemer både med Kommisjonen og Saudi-Arabias dogmatiske versjon av islam, så har den religiøse strengheten også en tiltrekningskraft på nidkjære unge menn som Fatimas bror.

Fatimas fingre fløy over tastaturet, ordene vellet ut av henne mens hun mintes kveldens uhyggelige hendelser. Hun forklarte at hun i et øyeblikks svakhet hadde klaget på at islam ikke ga henne noen religiøs frihet. Da familien presset henne til å forklare hva hun mente, hadde hun utbrutt: «Messias' vei er renere enn Sendebudets

vei, og det er stor forskjell på dem!» Broren hennes ble rasende, og truet: «Omvend deg! Ellers er det blasfemi!» Selv om Fatima forsøkte å unnskyldte seg, brøt han seg inn på rommet hennes, tok pc-en og begynte å søke igjennom filene. Der fant han Fatimas dagbøker, hennes kristne bekjennelse og til og med et bilde av korset.

Hans mørkeste mistanker ble bekreftet. En skarp ondskap glimtet i øynene hans. Han forlot henne og ga henne fire timer til å tenke gjennom det hun hadde gjort.

Omvend deg! Ellers er det blasfemi!

Hun avsluttet innlegget sitt med en enkel henstilling: «Blikket hans skremte meg. Jeg stoler ikke på ham. Vær snill og be for meg ...»

Det hadde gått fire timer. Broren ville komme tilbake hvert øyeblikk. Hun måtte velge: Skulle hun vende tilbake til islam igjen, eller skulle hun holde fast ved sin kristne tro – noe som potensielt kunne koste henne livet? Hva skulle hun velge, islam eller kristendommen?

Islam eller kristendommen?

For Fatima var absolutt alt avhengig av svaret på dette spørsmålet. Det hjalp ikke hvor sterkt overbevist hun var, i møte med dødstruselen opplevde hun et øyeblikk da hun måtte vurdere hvor sikker hun egentlig var: *Er Messias' vei virkelig så forskjellig fra Sendebudets vei? Kan vi virkelig være sikre på at den ene eller den andre religionen er sann? Og i så tilfelle, er sannheten verdt å dø for?*

Hvert år opplever millioner av mennesker Fatimas dilemma: Skal jeg følge islam eller kristendommen, Allah eller Jesus? Med mindre søkeren lever i nominelle eller sekulære omgivelser, er innsatsen som i Fatimas tilfelle høy. Det kan koste den sökende familie, venner, jobb og til og med livet. For disse søkerne er det ikke ganske enkelt et spørsmål om bare å tro det som virker rett. De må være helt sikre, og de må være sikre på at offeret er verdt det.

For meg har det gått et tiår siden jeg bestemte meg for å forlate islam, og utfallet av denne beslutningen hjemsøker meg daglig. Jeg visste det ville skje, til og med lenge før jeg konverterte, men jeg visste også at jeg var sikker. Jeg var sikker på at islam og kristen-

dommen ikke er to stier som leder til samme Gud, men to veldig forskjellige stier som leder veldig forskjellige veier. Jeg var sikker på at jeg hadde utmerkede historiske grunner til å tro evangeliet. Jeg var sikker på at jeg, selv om jeg elsket islam, ikke kunne lukke øynene for problemene som slo sprekker i denne religionens fundament.

Men mest av alt var jeg sikker på at å følge den ene, sanne Gud ville være verdt alle prøvelser og all lidelse. Jeg måtte følge bevisene og sannheten, koste hva det koste ville.

Jeg forlot den religionen som i tjueto år hadde vært min, og ble en etterfølger av Jesus i 2005. I 2009, etter å ha fullført medisinstudiet, bestemte jeg meg for å legge legeyrket til side, slik at jeg kunne vie meg til å dele det jeg hadde lært om evangeliet, kristendommens budskap. Jeg tror fullt og helt at budskapet har kraft til å forandre hjerter og endre verden. Den Gud som evangeliet proklamerer er ulik alle andre, og det er en ufattelig ære at vi får være en del av hans fortelling og lede andre til ham.

Når jeg deler dette budskapet, møter jeg ofte to typer mennesker: Kristne som liker å kritisere islam, og muslimer som ønsker å diskutere, men ikke lære. Jeg skriver ikke denne boken for noen av disse. Jeg skriver for mennesker som i likhet med Fatima og meg trenger svar på følgende spørsmål:

- Hva er forskjellen på islam og kristendommen?
- Kan vi vite om kristendommen eller islam er sanne?
- Er sannheten verdt å dø for?

Det tok meg fire år å finne svar på disse spørsmålene, og de er så viktige for meg at jeg har studert dem i nok et tiår etterpå. Denne boken er mitt korte svar. Etter at jeg har delt det jeg har kommet fram til, skal vi se hvordan Fatima svarte på de samme spørsmålene og høre hvordan historien hennes endte.

SPØRSMÅL 1

**Hva er forskjellene
mellom islam og
kristendommen?**

I AUGUST 2005 måtte jeg se en smertefull sannhet i øynene: Jeg trodde ikke lenger på islam. Jeg hadde ingenting igjen å bygge på og kunne ikke lenger utsette det jeg hadde kjempet mot i årevis.

Som barn ble jeg oppdratt til å elske islam. Jeg likte å lære surer fra Koranen utenat og resitere dem i mine daglige bønner. Jeg så fram til å faste hvert år sammen med familien min under ramadan, og frydet meg over de tidlige morgenbønnene og kveldens fellesmåltider. Jeg så med forventning fram til å feire Id med storfamilien. Hele mitt liv kretsen rundt islam, og jeg var stolt av min muslimske bakgrunn.

Ironisk nok var det tilliten til islam som drev troen til et bristepunkt.

Like etter at jeg hadde startet på medisinstudiet i 2001, utfordret jeg en kristen venn på universitetet til å vurdere sannheten i islam. Ved bruk av tankerekker jeg hadde hørt i moskeen og fra muslimske autoriteter, hevdet jeg at islamske lærepunkter var bevist å være sanne, i motsetning til kristne doktriner som var blitt bevist å være usanne. Svarene hans drev meg inn i grundige undersøkelser og studier som til slutt strakk seg over fire år. Det jeg oppdaget igjen og igjen hver gang de kristne lærepunktene ble testet historisk, var at de sto støtt. Argumentene mot kristendommen som jeg hadde stolt på hele livet, var feilaktige og dårlige. Kristendommen sto sterkt.

Men det var det som skjedde videre som rystet selve grunnvol-len, og snudde hele min verden på hodet. Da han skulle utfordre islam, brukte kameraten min nøyaktig de samme kritiske standarder som jeg hadde brukt mot kristendommen. Under vekten av denne granskningen, raste islams fundament sammen.

Innen sommeren 2005 innså jeg at jeg ikke lenger trodde *shahada*, den muslimske trosbekjennelsen som på norsk oversettes til «Det finnes ingen Gud unntatt Allah, og Muhammad er Hans profet». Å fremsi *shahadaen* er et minimumskrav for en muslim, men jeg trodde den ganske enkelt ikke lenger. Jeg ønsket desperat å tro den, for alt jeg elsket var å finne i islam: familien min, vennene mine, min kultur, min tradisjon, min arv. Å vende ryggen til islam innebar at jeg måtte ofre alt jeg kjente, og såre de menneskene jeg elsket høyest.

Samtidig virket ikke kristendommen særlig forlokkende på meg. Ingen i familien min var kristne, jeg hadde bare tre kristne venner, den ene gangen jeg hadde besøkt en kirke hadde ikke gitt meg noen lyst til å komme tilbake. Jeg trodde jul og påske var hedenske tradisjoner, og jeg fattet rett og slett ikke hvordan jeg kunne passe inn i de kristne rammene.

Men jeg skjønnte at det allerede var for sent: Jeg trodde allerede at kristendommen var sann, og jeg kunne ikke være muslim siden jeg ikke ærlig kunne proklamere *shahadaen*. Det spørsmålet jeg sto igjen med, var om jeg kunne ta det endelige skrittet i tro. Det er én ting å ha funnet overbevisende fakta, og noe helt annet å handle i tro basert på dem, spesielt når prisen synes umulig å bære.

24. august 2005 kunne jeg ikke lenger stå imot. Jeg bøyde kne for Jesus og bekjente at jeg trodde på ham. Kort tid etter var familien min fullstendig knust, og det neste året av mitt liv skulle vise seg å bli det mest opprivende jeg hadde opplevd så langt. Jeg befant meg på utsiden – både i forhold til familien og blant alle mine venner i det muslimske miljøet. Det tok ikke mange ukene før jeg mottok min første drapstrussel. Ti år senere får jeg stadig en og annen drapstrussel. Jeg fikk aldri tilbake mine gamle venner, og familien min har aldri blitt den samme igjen. Jeg føler det smertefulle utfallet av beslutningen min hver eneste dag.

Når jeg derfor hører folk si at islam og kristendommen egentlig ikke er så forskjellige, reagerer jeg med vantro og må virkelig legge bånd på meg. Er islam og kristendommen det samme? Foreldrene mine mener definitivt ikke det, heller ikke alle vennene jeg mistet.

Denne klisjeen er et slag i ansiktet på hundretusenvis av konvertitter som har forlatt islam til fordel for kristendommen, og motsatt.

Ikke bare er islam og kristendommen to forskjellige religioner, men forskjellene har langt større konsekvenser enn jeg var klar over da jeg konverterte. Jeg visste at de historiske lærepunktene i de to religionene var forskjellige, men lærepunkter eksisterer ikke i et vakuum. De virker sammen og påvirker måten vi oppfatter hele verden på, noe som igjen former hvem vi er.

For eksempel: Det muslimske synet på Gud, som vi her kaller *Allah*, skiller seg vesentlig fra det kristne synet på Gud. Det mest opplagte er selvsagt at Allah ikke er treenig, mens den ene kristne Gud består av tre personer: Faderen, Sønnen og Den hellige ånd. Islam og kristendommen oppfatter Gud så forskjellig at det grunnleggende kristne aksiomet «Jesus er Gud» anses som blasfemi av en gjennomsnittsmuslim. Selv om begge religionene lærer oss at det finnes kun én Gud, er det tilstrekkelig å løfte fram spørsmålet om Guds person for å avdekke hvor store uenighetene er.

Og hvordan vi tenker at Gud er, har stor betydning for hvordan vi ser på den verden han har skapt. Hvorfor skapte Gud mennesker? For å ha et nært forhold til dem, eller for å teste dem? Hva tenker han om mennesker? Er de hans tjenere eller hans barn? Hvordan vil han at vi skal leve? Med fokus på kjærlighet eller loven? Hva forteller han om livet etter døden? At vi skal grue oss til en uviss dom eller at vi skal glede oss i visshet om hans nåde? Det islamske synet på Gud og det kristne synet på Gud gir forskjellige svar, og vårt svar på disse spørsmålene endrer hvordan vi ser på oss selv, på andre mennesker og på verden rundt oss.

Både muslimer og kristne tror at det finnes kun én Gud, men er han Allah eller Jesus? Av egen erfaring kan jeg fortelle deg at svaret på dette spørsmålet har kraft til å endre hvem du er.